

Antiga carretera de Mataró; Camí ral

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Sant Adrià Nord - Carretera de Mataró
Alçada: 8

Coordenades:

Latitud: 41.42722
Longitud: 2.21191
UTM Est (X): 434150
UTM Nord (Y): 4586484

Classificació

Número de fitxa 08194 - 71
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Antic Medieval Modern Contemporani
Segle I-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Adrià de Besòs (Plaça de la Vila,12 - 08930)

Fitxes associades:

[Rail del tramvia de foc](#)

[Plataners de la carretera de Mataró](#)

[Can Petroli](#)

[Fita de terme](#)

Autoria de la fitxa

Equip de treball de l'Arxiu Municipal de Sant Adrià de Besòs "Isabel Rojas Castroverde" (ASAB)

Data de registre de la dl., 06/11/2017 - 01:00

fitxa:

Data de la darrera revisió: dl., 17/05/2021 - 01:00

Descripció

Es coneix com antiga carretera de Mataró la via de comunicació que unia Sant Adrià de Besòs amb Mataró, passant per Badalona i, que en sentit oposat, comunicava amb Barcelona. Es tracta de l'actual traçat de la Carretera Nacional- II. En el terme municipal de Sant Adrià pren els noms d'Avinguda de Pi i Margall, carrer del Tibidabo i carrer de Guipúscoa. També es coneix com a camí ral i durant molts anys era la principal via de comunicació de Sant Adrià amb els seus veïns.

Observacions:

Cal dir que la carretera de Mataró és un camí de primer ordre, supramunicipal, que connecta el Barcelonès nord amb el Barcelonès sud. A més, a principis del segle XIX se li va atorgar la categoria de "carretera estatal" quan s'integra a la carretera nacional de Madrid a França passant per la Jonquera (N-II). En el tram que ens ocupa, se l'anomena carretera de Mataró, doncs en el moment en què es va asfaltar, durant la dictadura de Primo de Ribera, es va fer fins aquesta població.

Història

L'origen es remunta a l'època romana quan es decideix unir la capital de l'imperi romà (Roma) amb Cadis, amb el que es coneix com a Via Augusta. Un brançal d'aquesta gran via es desviava per la costa a l'alçada de Blanes (l'antiga Blandae) per unir-se amb Iluro (Mataró) i Baetulo (Badalona), dues ciutats fundades pels romans molt abans que Barcino. Sembla que hi havia una dualitat de camins, el més llunyà de la costa era la via principal durant l'època romana, la via més propera al mar era secundària i es coneixia com la Via Marineria. Aquesta datada al segle X dC travessava les llacunes i per tant possibilitat de circular pels aiguamolls indicaria el principi de la seva dessecació. Aquest camí va començar agafar importància quan les zones deltaïques van començar a ser ocupades, i des del segle XI fins a mitjans del XVIII va ser la via principal de comunicació. Al segle XIV comencen a formar-se uns nous camins que enllacen amb la via principal, entre ells hi ha un que destaca pel seu pas per l'actual emplaçament de Sant Adrià de Besòs. I és que l'antiga carretera va estar el centre neuràlgic de Sant Adrià. Fins la construcció de l'autopista, la carretera era una de les principals artèries de Catalunya. Aquesta era empedrada, amb vies de tramvia i grans plàtans que feien ombra.

Bibliografia

GURT, J. M. i PADRÓS, P. "La via Augusta entre el Municipium Baetulo i la Colonia Barcina. Carrer dels Arbres. 1. Museu de Badalona. Revista Anuari. RAFAEL, J. i PIULACHS, M. (2002). Sant Adrià de Besòs, història d'un canvi. Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, El Punt.
<http://www.pladebarcelona.cat/2015/09/30/la-carretera-del-70/>

